

шили 100 и на 15 столътници майките умрели следът навършването на 100-годишна възраст, или майките на 60% от тия столътници съм умрели следът като съм навършили 80 год., а майките на 13% от тяхът съм умрели следът като навършили 100 години. Въ тия числа се вижда ясно връзката между възрастта на столътниците и на тяхните родители.

Още по-интересно било да се види има ли нѣкаква връзка между възрастите на столътниците и онния на тяхните родители. За тая цел нека видимъ една таблица съ относителни числа:

Възраст на столътниците	Възрастъ, на която е умръл бащата			Възрастъ, на която е умръла майката				
	до 50 год.	51—60	61—100	до 50 год.	51—60	61—100		
	г.	г.	г.	г.	г.	г.		
от 100—102 г.	79	34.5	41.7	159	94	30.2	49.0	11.4
• 103—105	21.1	15.8	52.6	10.5	16.7	33.3	38.9	11.1
• 106—108	25.0	—	25.0	50.0	—	—	33.3	66.7
• 111—112	0.0	50.0	—	50.0	—	—	100.0	—
Всичко . .	814	942	11.756	85	73	158	896	922

Тая таблица не ни дава възможност да направимъ нѣкакви опредѣлени заключения. Но ако раздѣлимъ всичките столътници на по две групи: едната на столътниците, на които бащите съм умрели на възраст до 80 год., а другата на ония, на които бащите съм умрели на възраст повече от 80 год. и ако направимъ сѫщото и за майките на столътниците, тогава ние ще видимъ, че при първата група (умрели бащи до 80 години) числата се намаляватъ, колкото по-висока става възрастта на столътниците (42.4, 36.9, 25.0), а при втората (умрели бащи на повече от 80 год.) се увеличаватъ (57.6, 63.1, 75.0). Числата на групата на столътниците на възраст от 111 до 112 години нѣматъ значение, понеже се отнасятъ само до два случая. Но при числата за разпределението на столътниците споредъ възрастта на майките ние нѣмамъ такава правилност.

Всички тия съпоставяния ни даватъ право на твърдимъ, че сѫществува една връзка между дълговѣчността на синоветъ и дъщеритъ и онния на тяхните баси и майки.

Отъ резултатите на анкетата се вижда, че отъ 1756 столътници, показани при пребояването на населението отъ 31 декември 1926 г., фактически съм се указали такива само 158 души, или броятъ на погрѣшно показаните столътници ще бѫде равенъ на 1758—158=159. Би било твърде любопитно да видимъ какво е разпределението по възраст на показаните като столътници лица, въ сравнение съ тѣхното разпределение споредъ анкетата. Пouxчителни данни въ това отношение ние можемъ да получимъ отъ следните числа:

Възраст	Столътници споредъ пре- брояването		Столътници споредъ анкет- ата		Отношение между броя на показаните столътници и из- лия брой на столът- ници по пребояването (величината F)			
	мъже	жени	мъже	жени	общо	мъже	жени	общо
на 100 год.	330	401	731	45	29	74	0.864	0.930
• 101	98	80	178	13	14	27	0.867	0.825
• 102	74	81	155	13	15	28	0.824	0.819
• 103	42	33	75	8	4	12	0.809	0.879
• 104	23	43	66	1	7	8	0.956	0.837
• 105	76	95	171	2	1	3	0.974	0.989
• 106	41	47	88	—	2	2	1.000	0.957
• 107	13	13	26	1	—	1	0.923	1.000
• 108	8	12	20	—	1	1	1.000	0.917
• 109	5	9	14	—	—	—	1.000	1.000
• 110	52	56	108	—	—	—	1.000	1.000
• 111	6	2	8	1	—	1	0.833	1.000
• 112	3	5	8	1	—	1	0.666	1.000
• 113	4	5	9	—	—	—	1.000	1.000
• 114	2	4	6	—	—	—	1.000	1.000
на 115 и по- вече год.	37	56	93	—	—	—	1.000	1.000
Всичко . .	814	942	11.756	85	73	158	0.896	0.922

Отъ сравнението на горните числа ние констатирамъ, че максималната възраст на столътниците при данните отъ пребояването надминава 115 год., въ сѫщото време, когато при анкетата максималната възраст е 112 г., което показва, че невѣрността на данните отъ пребояването застъга предѣлната възраст на столътниците. Прави впечатление, безъ да ни изненадва особено, голъмото нарушение на случайните къмъ 100, 105 и 110-та година и не по-малко интересно е второстепенното нарушение на случайните при 106-та година, числата за която сѫ значително по-голъми, както отъ ония за 103, така и отъ ония за 104-та година. Последното обстоятелство е добро свидетелство за *несъмнената* тенденция при старите да се стремятъ къмъ по-голъми числа и при окръгяването на числата.

Съпоставяйки числата за столътниците отъ пребояването съм ония, добити отъ анкетата, ние бихме могли да установимъ погрѣшността на данните отъ пребояването за столътниците. Това ние бихме могли да постигнемъ, ако, означавайки броя на столътниците по данните на пребояването съм D и броя на столътниците споредъ анкетата съм A, приемемъ, че изражението $\frac{D-A}{D} = F$, което представлява отношенияето между броя на ония, които погрѣшно сѫ били показани като столътници и цѣлиятъ брой на показаните като столътници индивиди, може да ни послужи като мѣрило за погрѣшността на данните отъ пребояването. Колкото величината F е по-близка до 1, толкова погрѣшността на споменатите данни ще бѫде по-голъма и обратно.

Отъ числата на таблицата ние намирамъ, че тая величина за цѣлата маса на столът-